

Okuma Hikâyeleri'ni Okumak

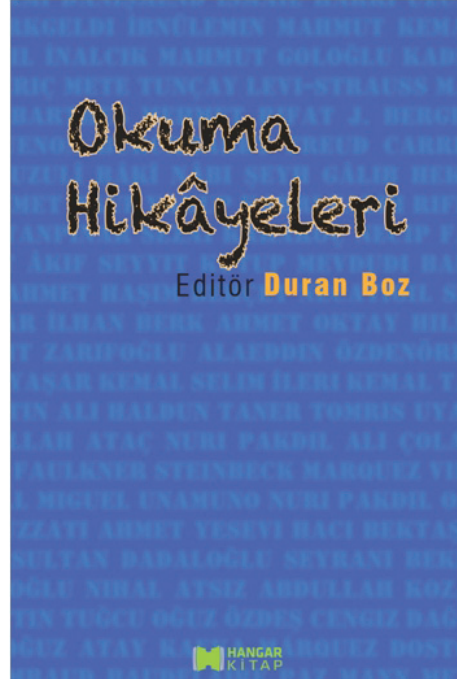
“Okumanın bir şeye ‘anlam yükleme’
olduğunu
öğrenebilmem için fırınlar dolusu ekmek
yemem gerektiğini
o yaşta nereden bilecektim?”

Rasim Özdenören

Duran Boz’un hazırladığı *Okuma Hikâyeleri* (Şubat 2013), Hangar Kitap tarafından yayımlandı.

Nedir bu *Okuma Hikâyeleri*? ‘Kitapların büyüdü dünyasına yolculuk’tur. Bildiğim kadarıyla bu, alanında yayımlanan ilk ve şimdilik tek kitap.

Duran Boz, önemli bir şey yapmış bu kitabı hazırlamakla. Neden mi? Çünkü kitapta elli sekiz yazarın (Bunlar; şair, hikâyeci, eleştirmen, romancı) kendi kaleminden okumaya girişlerine, *Okuma Hikâyelerine* yer verilmiş. Kimi yazarlar ayrıntılı vermiş *Okuma Hikâyeleri*’ni, kimileri kısaca belirtmiş. Ama esas olan şu ki: okumak, okumak, okumak... Öğrenmek için okumak, yaşamak için okumak. Bu kitapta, yazarların okumaya ne zaman, nasıl, ne şekilde ve hangi sebeple başladıklarına; ilk okudukları kitaplarla, kendilerini en çok etkileyen, allak bullak eden, hayatlarını yönlendiren ve değiştiren kitapların hangileri olduğuna, okuyarak kendilerini nasıl fark ettiklerine, ruh bulduklarına, okuduklarından hareketle okuma yazma alışkanlıklarının

nasil başladığına, bunun nasıl devam ettirildiğine yer verilmiştir. Böylece hemen hemen her okurun işine yarayabilecek nitelikte bir okuma rehberi ortaya çıkmıştır. Bu yönüyle *Okuma Hikâyeleri*, yazarları yetiştiren kitaplarla dikkat çeken kitaplarla dolu dolu bir kitaptır.

Evet, bu kitaptaki yazarların ‘*Okuma Hikâyeleri*’ özellikle okumaya yeni başlayacaklar için, ayrıca öğretmenlerin, öğrencilerini doğru okumaya yönlendirebilmeleri için önemli bir kılavuz kitap niteliğindedir. *Okumaya dair* sayısal veriler baz alındığında okuma oranının diğer ülkelere göre çok düşük olduğuna şahit oluruz. *Okuma Hikâyeleri*, buna çare olabilir mi? Neden olmasın? Kendimizi okuduklarımızla, dil ile tanımladığımız bir çağda; evlerimizde, çocuklarımızın

yanı başında, her okul kütüphanesinin raflarında, her öğretmenin elinin altında bulunması gereken bir kitap desek kesinlikle abartı olmaz.

Ki zaten Duran Boz önsöz niteliğindeki 'Okuma Hikâyeleri' adlı giriş yazısında: "Her insanın bir hikâyesi vardır sonuçta. Okuma Hikâyeleri'ndeki metinlerin her birinden tutkuların en asiline sevdalanan beyinlerin ürpertisi süzülür. Bir yüreğin, hülyalara açılan bir yüreğin ilk çarpıntıları görülür bu metinler toplamında. Çeşitli deneylerden geçerek okumak ülkesine ram olan bu seslerin hepsinden öğrenilecek güzellikler vardır. Bu güzellikleri paylaşmak, yeni güzelliklere kapı aralamak gayretini göstereceklerine bir pusula olsun amacıyla söz konusu metinler bir araya getirildi. Bu yazıların her birinden taşan okuma deneyimleri içselleştirilerek yeni yaşantılar örülebilir. Yeni yollara, yeni yolculuklara başlanabilir." şeklinde açıklık getirmiştir.

"Hikâyesi çoktur insanın." okuması da hikâyelerinden bir hikâyedir. Çağın hızına, gelişmişliğine, tüketiciliğine rağmen okumak ama neyi, niçin okumak? Ülke olarak yeterince okumadığımız, okuma alışkanlığına sahip olmadığımız gibi eleştirilerin yapıldığı bir dönemde özellikle okurken neyi almak ve neyi anlamlandırmak; önemli cümlelerin altını çizmek, sayfa kenarlarına not almak gibi bir huy kazanmak isteyenler için neredeyse bütün yazarların ortak kitapları ve ayrıcalıklı kitapları vardır. Kimliğe, kişiliğe, kişisel donanıma not düşülebilecek kitaptır bunlar. Ben böyle gördüm ve böyle okudum gözlerimi fal taşı gibi açarak

'Okuma Hikâyeleri'ni.

Okuma Hikâyeleri'nden anlıyoruz ki, Ömer Lekesiz'in dediği gibi 'Hayatı, erken yaşlarda kitapların penceresinden bakarak tanımaya yazgılanmış biri' olanlar 'okumayı ilk günkü heyecan ve istekle sürdürüyor'lar. Yazmayı da. İşte Rasim Özdenören, işte Necati Mert, işte Arif Ay, işte İbrahim Demirci, işte Duran Boz, işte Necip Tosun, işte Turan Karataş, işte Hüseyin Atlansoy, işte Gökhan Özcan...

Okuma Hikâyeleri'nde gördüğüm bir gerçek şu ki yazarların çoğu 'kitaplığı olan bir evde' doğmamıştır. Daha çok arkadaştan, eşten dosttan, öğretmeninden, okul kütüphanesinden yararlandıklarına, okuma içinde olduklarına şahit oluyoruz.

Hangi kitaplardı bunlar, okunmuş ve bizi okumaya çağıran? Bunun listesini yapmamız çok zor! O kadar çok kitap var ki? İlk kitaplar, anlatılan ve dinlenen kitaplar, görsel özellik içeren kitaplar, bizi hayatla, edebiyatla tanıştıran ve yazmaya kıskırtan kitaplar, artık millî ve evrensel değer olmuş kitaplar...

Bir de "Öneriler, yol azığı olsun içindir yalnızca." Çünkü "Okuma Hikâyeleri'ndeki kitap isimleri "ne okuyalım" sorusuna bir karşılık arayışıdır her bakımdan. Yol hazırlığı yapacaklar için başlangıç sofrasıdır bu."

Okuma Hikâyeleri'nde kimi yazarların "külliyat okumayı" önerdiklerini de görüyoruz.

Peki kimler var bizi yol hazırlığına çıkaracak bu kitapta? Kimler bize rehberlik edecek?

Duran Boz'un hazırladığı Hangar Kitap tarafından yayımlanan *Okuma Hikâyeleri*'nde doğum tarihi sırasına göre; Rasim Özdenören, Necati Mert, Ali Haydar Haksal, Arif Ay, Hilmi Uçan, Ahmet Doğan İlbey, İbrahim Demirci, Necip Evlice, Yunus Develi, Duran Boz, Yıldız Ramazanoğlu, İbrahim Eryiğit, A. Ali Ural, Necip Tosun, Erdal Çakır, Turan Karataş, Osman Konuk, Ahmet Kekeç, Sadık Yalsızuçanlar, Cemal Şakar, Ethem Baran, Hüseyin Atlansoy, Şaban Abak, Mehmet Narlı, Lütfi Bergen, Ali K. Metin, İsmail Karakurt, Gökhan Özcan, Âtîf Bedir, Mehmet Solak, Hüseyin Akın, Mustafa Öztürk, Vefa Taşdelen, Suzan Demirler, Ali Emre, Behçet Çelik, Köksal Alver, Ahmet Büke, Kenan Çağan, Osman Özbahçe, Bünyamin K., Mehmet Aycı, Selvigül Kandoğmuş Şahin, Gönül Yonar, Mihraban İnan Karatepe, Suavi Kemal Yazgıç, Mustafa Köneçoğlu, Abdullah Harmancı, Atilla Mülayim, Vural Kaya, Işık Yanar, Güray Süngü, Ercan Yıldırım, Ahmet Edip Başaran, Murat Erol, Nihan Kaya, Aykut Ertuğrul'un okumaya başlama ve *Okuma Hikâyeleri*'ni devam

ettirme odaklı yazılarının yanı sıra, *Okuma Hikâyeleri*'ndeki yazarların yaşamöykülerine ve Sınıf Seviyelerine Göre Kitap Önerileri'nden oluşan listelere yer veriliyor.

Sınıf Seviyelerine Göre Kitap Önerileri de, evinde kitaplık, okulda kütüphane oluşturacaklar için şaşmaz bir rehber olacaktır, diye düşünüyorum. Bazılarından gözünüzü alamayacaksınız, tadına doyamayacaksınız, dönüp dönüp bir daha okuyacaksınız. Osman Konuk, okuma hikâyesini: "... kitaplardan öğrenilemeyen şeyleri de öğrenebileceğimiz kaynak yine kitaplar"dır, diye sonuçlandırır.

Okumak harfle başlayıp kitaplarla devam eden bir süreçtir. Bu süreçte *Okuma Hikâyeleri* biter mi? Bitmez. Hem hikâyesi olabilecek bir şekilde okuma Cemal Şakar'a göre "öncelikli bir seçimdir." Ve okumanın, alışkanlığın ötesinde bir şeyler istediğini belirtir şu vurgulamasıyla: "*Maddi bedeli ağırdır, manevi bedeli daha da ağırdır.*"

Doğruyu, güzeli keşfetmek, okumanın hazzını tatmak, keşfedilenleri yaşamımıza katmak için bir an önce yapılması gereken *Okuma Hikâyeleri*'nden edinmek, içselleştirerek okumak ve Duran Boz'u kutlamaktır.

İsmail KARAKURT